

In hoopvol uitzien naar de wederkomst van de Heer, zijn wij in geloof verenigd bij het afscheid van

Pater Victor Antoon Haccuria, Montfortaan

Hij werd geboren te Houthalen op 5 februari 1915 en overleed er op 13 juni 1984, gesterkt door de sacramenten der zieken. Na een plechtige uitvaartdienst te Houthalen op 23 juni 1984 werd hij begraven op het kloosterkerkhof te Rotselaar.

Na zijn studies aan het Montfortaans seminarie in Leuven en Rotselaar ging hij naar Meerssen voor het noviciaat, waar hij zijn eerste professie aflegde op 8 september 1934. Na zijn priesterstudies te Oirschot (Nederland) keerde hij bij het uitbreken van de oorlog terug naar België. Hij werd priester gewijd op 21 december 1940 te Leuven. Hij studeerde een jaar aan de koloniale universiteit te Antwerpen en was daarna twee jaar leraar te Rotselaar. In 1944 kreeg hij zijn benoeming voor onze Isangi-missie. Hij moest echter nog twee jaar wachten alvorens in 1946 te kunnen vertrekken naar zijn eerste post: Opala. Als schooldirecteur was hij vervolgens ook werkzaam in Isangi en Yabwanza. In 1957 keerde hij om gezondheidsredenen terug naar België. In 1958 was hij kapelaan te Kontich en vanaf 1959 verbleef hij op D'Hoppe. Eerst als godsdienstleeraar en vanaf 1965 als rector van onze kerk.

Pater Victor Haccuria werd groot gebracht in een voorbeeldig christelijk gezin, waarvan drie kinderen naar het klooster gingen. Als jong missionaris heeft hij ongeveer 11 jaar mogen werken aan de geestelijke en godsdienstige ontwikkeling van de zwarten in Zaïre. Maar de meeste jaren van zijn priesterleven heeft hij gestaan in de parochiepastoraal. Daar was hij vooral de man voor het gewone volk zonder veel

grote woorden of theorieën. Hij benaderde de mensen vanuit een eenvoudig geloof en een innige liefde tot Moeder Maria. Hij was begaan met het lief en leed van iedereen. In de spreekkamer op D'Hoppe zegende hij kinderen, troostte hij zieken en gaf moed aan bejaarden. Wij zijn God dankbaar voor de vele weldaden, die Hij door onze confrater heeft verricht.

De laatste jaren ging zijn gezondheid achteruit, iets, wat hem dikwijls veel angst bezorgd heeft. Ook het sterven van zijn confrater pater Vanderhallen heeft hij zich sterk aangetrokken, meer dan hij uitwendig liet vermoeden. Een week later werd hij in de kliniek opgenomen voor ernstige verzwakking van hart en longen. Na twee maanden intensieve medische behandeling ging hij voor een herstelperiode naar zijn familie in Houthalen, waar hij door iedereen met liefdevolle zorgen werd omringd. Vrij plotseling is hij daar overleden, maar niet onvoorbereid. De Heer vond zijn trouwe dienaar niet met lege handen. Trouw bad hij meerdere malen per dag de rozenkrans. Het einde van een mensenleven blijft altijd een mysterie: het aardse inslapen en het ontwaken in de eeuwigheid. Hier past alleen een houding van eerbied en stille aanvaarding, omdat God verlossend met ons bezig is « Wie zijn leven verliest om Mijnentwil, zal het vinden ».

« Heilige Vader machtige eeuwige God, door Uw beschikking komen wij in deze wereld, onder Uw leiding gaan wij door het leven. Volgens Uw wil keren wij terug tot de aarde, waaruit wij zijn genomen. Maar op een teken van U staan wij op uit de dood. Want wij zijn verlost door het sterven van Uw Zoon, om te delen in de heerlijkheid van zijn verrijzenis ». (Prefatie)

Oprechte dank aan allen voor het gebed en het meelevende bij de ziekte, het overlijden en de begravenis van pater Victor Haccuria vanwege de Montfortanen en de families Haccuria en Rekkers.